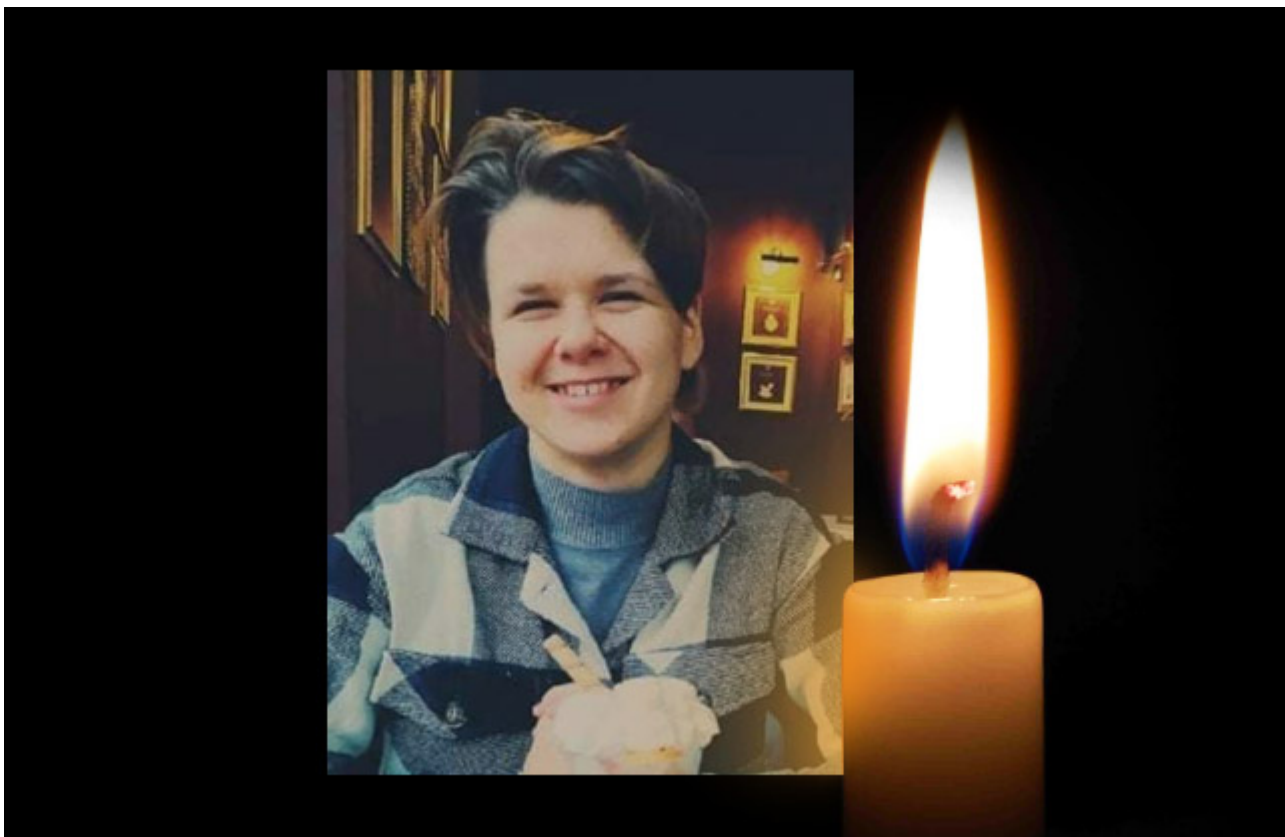

НА МИРГОРОДЩИНІ ПОПРОЩАЛИСЯ З ВОЛОНТЕРКОЮ ЕЛЬВІРОЮ ЩЕМУР, ЯКА ЗАГИНУЛА ПІД ЧАС БОМБАРДУВАННЯ ХАРКОВА

Від початку повномасштабного вторгнення в Україну російські окупанти вбили тисячі мирних українців. Нелюди не щадять ні дітей, ні дорослих. Від авіабомб та ракет варварів гинуть невинні люди. У селі Петрівці Миргородської міської територіальної громади попрощалися з Ельвірою Щемур, яка загинула під час бомбардування Харкова.

Щемур Ельвіра Русланівна була студенткою 3 курсу Харківської юридичної академії ім. Ярослава Мудрого, волонтеркою в штабі національної оборони Харківщини, загинула 1 березня 2022 року під час бомбардування міста під уламками Харківської ОДА.

Народилася дівчина 25 листопада 2001 року на Закарпатті. Навчалася в Петрівцівській загальноосвітній школі I-III ступенів з 1 по 11 клас. Закінчила школу в 2019 році, отримавши золоту медаль. Була прикладом для всієї школи, завзятим організатором добрих справ. Займала активну життєву позицію. Мудра та виважена, Еля вражала оригінальністю, винахідливістю та креативністю. Ця позитивна, завжди з чарівною посмішкою дівчина ніколи не пасувала перед труднощами. Багато працювала над собою — і це давало результати. Вона перемагала в предметних олімпіадах і конкурсах районного та обласного рівня, була активною учасницею КВК. Ельвіра — гордість школи, неодноразово обиралася учнівським президентом закладу. Не

байдужа до чужого горя, прагнула допомогти тим, хто цього потребував. Уміла заспокоїти і підбадьорити. Завжди мала власну точку зору.

Отримавши високі бали за результатами ЗНО, вступила до Харківської юридичної академії на факультет «Прокуратура». Ставши студенткою, Ельвіра не лише відмінно навчалася, а й була активісткою та патріоткою, брала участь у всіх можливих акціях та демократичних подіях Харкова. Тому її залучали до роботи в правозахисних міських організаціях. Свідомо надихала та мотивувала усе волонтерство. За нею тягнулися люди і ставали пліч-о-пліч на захист свободи та незалежності України.

У складний для країни час не могла стояти осторонь і зробила свідомий вибір — стала волонтером у штабі оборони Харківщини. Молода дівчина поклала найголовніше — своє життя за мир, за рідну землю, за кожного з нас. У неї мало бути велике майбутнє, аби не страшне слово війна... Нелюди, що прийшли на нашу землю, обірвали молоде, квітуче, повне сил та енергії життя. І тому, хто це зробив, ніколи не забудемо й не пробачимо... Такою її запам'ятають жителі територіальної громади.

Споживай з миром, Елю. У цей важкий час приносимо щирі співчуття сім'ї та рідним, розділяємо Ваш біль та схиляємо голову в глибокій скорботі. Нехай опіка Всевишнього полегшить гіркоту втрати найдорожчої для Вас людини, а слова підтримки допоможуть перенести Ваше родинне горе.

Царство Небесне... Вічна і світла пам'ять...

Прес-служба Миргородської міської ради